

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 29 marca 1951 r.

w sprawie stosowania ulg w ograniczeniach niezarobkowego transportu towarów samochodami ciężarowymi i ciągnikami.

Na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1951 r. w sprawie zakazu lub ograniczenia używania niektórych pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 29) oraz ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o organizacji władz w dziedzinie komunikacji (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o rozporządzeniu, oznacza to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1951 r. w sprawie zakazu lub ograniczenia używania niektórych pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 29), a ilekroć w zarządzeniu jest mowa o prezydium wojewódzkiej rady narodowej, stosuje się to określenie także do Prezdydium Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

§ 2. Ograniczeń w niezarobkowym transporcie towarów, przewidzianych w § 9 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia, nie stosuje się do:

- 1) transportu urządzeń trwale zbudowanych na samochodzie ciężarowym (naczenie lub przyczepie), jak np. ruchoma wystawa, sklep, warsztat, dźwig, ambulatorium, itp., służących celom nie związanym z usprawnieniem załadunku i rozładunku towarów;
- 2) transportu wszelkiego rodzaju narzędzi pracy i materiałów roboczych, posiadającego charakter pogotowia roboczego i wykonywanego łącznie z transportem drużyny roboczej lub bez niej.

§ 3. 1. Transport towarów połączony ze skupem produktów gospodarstw rolnych albo dystrybucją artykułów przemysłowych, o ile miałby przekraczać odległość określoną w § 9 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia, może się odbywać stale lub okresowo w granicach, określonych przez prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (wydział komunikacyjny w porozumieniu z branżowo właściwym wydziałem) dla poszczególnej jednostki organizacyjnej, przeprowadzającej skup lub dystrybucję.

2. Na wykonanie transportu, o którym mowa w ust. 1, prezydium wojewódzkiej rady narodowej wydaje jednostce organizacyjnej, przeprowadzającej skup albo dystrybucję, zaświadczenie ważne aż do odwołania, a jeżeli transport ma się odbywać okresowo — na okres czasu potrzebny do jego wykonania.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, powinno zawierać nazwę i siedzibę jednostki organizacyjnej, która przeprowadza skup albo dystrybucję, numery rejestracyjne samochodów (ciągników), którymi transport ma być wykonywany, oraz określenie objętych zezwoleniem towarów i nazwy powiatów, w których zasięgu zaświadczenie ma być ważne.

§ 4. 1. Poza przypadkami, przewidzianymi w § 3, można w poszczególnych przypadkach zarządzić niezarobkowy transport towarów samochodem ciężarowym na

odległość ponad 50 km, określoną w § 9 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia, o ile zachodzi nagle, gospodarczo należycie uzasadniona konieczność wykonania takiego transportu.

2. Osoba zarządzająca transportem, o którym mowa w ust. 1, obowiązana jest sporządzić pisemne oświadczenie o konieczności jednorazowego wykonania takiego transportu; kopię tego oświadczenia obowiązana jest ona wręczyć kierowcy samochodu ciężarowego, który ma być w tym celu użyty, a oryginał oświadczenia — przesłać równocześnie do prezdydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (wydział komunikacyjny). Każdy taki transport powinien być zanotowany w kolejno numerowanym rejestrze wydanych oświadczeń, prowadzonym w danej jednostce organizacyjnej, a zawierającym rubryki odpowiadające treści tych oświadczeń (ust. 4).

3. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (wydział komunikacyjny w porozumieniu z branżowo właściwym wydziałem) ocenia konieczność dokonania transportu po zasięgnięciu w razie potrzeby dodatkowych wyjaśnień u władz przełożonych osoby, która go zarządziła. Jeżeli prezydium wojewódzkiej rady narodowej uzna, że zarządzonego transportu nie było koniecznym, przesyła odpisy otrzymanego oświadczenia (ust. 2) wraz ze swoją opinią do organów kontroli wewnętrznej i finansowej, właściwych dla kontroli działalności osoby zarządzającej transportem.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, powinno zawierać nazwę i siedzibę jednostki organizacyjnej eksploatującej samochód użyty do danego transportu, jego numer rejestracyjny i ładowność, rodzaj i ciężar przewożonych towarów, określenie drogi i odległości transportu, datę transportu, powód jego zarządzenia oraz — o ile chodzi o urzędy i jednostki gospodarki uspołecznionej — nazwy i adresy organów kontroli, określonych w ust. 3.

§ 5. We wszystkich przypadkach wykonywania transportu pojazdami mechanicznymi na podstawie niniejszego zarządzenia kierowca pojazdu użytego do tego rodzaju transportu obowiązany jest posiadać przy sobie w czasie jazdy odpowiednie zaświadczenie (§ 3) lub oświadczenie (§ 4) i okazywać je na żądanie organom kontroli drogowej i inspekcji gospodarki samochodowej oraz inspektorom samochodowym Prezdydium Rady Ministrów.

§ 6. Ulgi, objęte niniejszym zarządzeniem, nie mają zastosowania do pojazdów mechanicznych osób fizycznych i przedsiębiorstw nie uspołecznionych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: *J. Rustecki*